

Potrebnoj državi

nepotrebnih radnički

sindikati

Srećko Mihailović- Danas, 3.8.2014. —

Ne reče li Aleksandar Baljak: „Kod nas ima svega - ali premalo, i svačega - ali previše“. Država nam je potrebna, ali joj sindikati ne trebaju. Država nam u mnogo čemu oskudeva, a mi još više. Naša država retko čega vrednog ima suviše, ali zato ima suviše onoga što joj ne treba. Iako je mnogo potrebna. Tako oni koji misle u ime države i u naše ime, tvrde da imamo suviše sindikata - licitira se na brojke između 20.000 i 26.000. Ne može da se kaže da nije tako, kad nekako jeste tako. Nije bitna sama veličina brojke, ma šta znači dve-tri hiljade sindikata, gore ili dole.

Važno je što toliko ima sindikalnih lidera, toliko pečata, tekućih računa, možda i kancelarija, a neki govore i o autima. Ali, da se ne zavaravamo, toliko je sindikata jer je država tako htela, ona i sada tako hoće inače ne bi u Zakonu o radu pisalo to što piše o sindikalnom organizovanju. Dobro je, međutim, što je ministru rada, dan-dva nakon usvajanja Zakona o radu, palo na pamet da objedinjuje sindikate i propisuje kriterijume za utvrđivanje reprezentativnosti; što mu to ne pade bar tri dana ranije!

Nije da našoj državi nisu potrebni sindikati. Vraga nisu. Potrebnoj državi su potrebni državni sindikati. Tako je bilo od 1945. do 1990, i od 1990. do 2000. i od 2000. do 2012. i od 2012. do 2014, a po svemu sudeći tako će biti i dalje. No, da budemo načisto, nekim ranijim nam državama bili su potrebni i sindikati, ali i radnici, ovoj sada državi potrebni su samo sindikati, radnici - jok. Pa zar ne tvrde kako imaju previše radnika u vlasništvu

svojih partijskih kadrova (što će reći u tzv. javnim preduzećima i na državnim jaslama). No, čuje se i da nije kvaka u broju, već u tome što oni ne rade ono što treba da rade. Ali kad se sve to privatizuje, i država ako već nije, sve će biti bolje. Pritom, samo naivni mogu da se pitaju u čijem interesu rade partijski direktori javnih i javnih preduzeća. Dvoumim se između konstatacije da partijsko direktorovanje tzv. javnim i tzv. državnim preduzećima označava već izvršenu privatizaciju i konstatacije da pomenuti direktori rade u javnom interesu (ovu drugu tvrdnju iznosim i pored toga što će mi mnogi, s pravom, reći da sam glup). No, sve zavisi od definicije javnog interesa. Uostalom, naša Narodna skupština može da izglasa zakon po kojem su parcijalni interesi (bilo partijski, bilo tajkunski), u stvari, javni interesi. Nadu nam, međutim, uliva mogućnost da započeta Vučićeva smena partijskih ljudi kao zaštitnika javnih interesa, može da poprimi formu lavine. I da se onda, na javnom konkursu izaberu stručni, pameti i poštenu ljudi, pa makar nam zbog toga svima bilo gore.

U stvari, kad god su državi potrebni sindikati, ona ih nađe. Našao je i Đinđić svoj sindikat, a da ne nađe Vučić. Socijalističke države su imale svoje sindikate. U kapitalističkim državama, sindikati ako nisu nezavisni oni su partijski, a ne državni. Ne sledi li onda da je Vučićeva država, socijalistička država?!? Bilo bi mi lakše da su se Vučić i drugovi barem dvoumili oko strane koju će da zastupaju u tom famoznom sukobu rada i kapitala. Kada je čovek srpski naivan, može da se nada bilo čemu, pa i ja. Pametniji od mene su odmah znali da će pomenuti biti na strani krupnog kapitala. Najmanje dva razloga do toga dovode. Kapitalistička vlada kapitalističke države mora da bude na strani krupnog kapitala, to je biblijsko pravilo. I drugo, naša država takođe spada u najkrupnije kapitaliste (800.000 zaposlenih, to nije šala). A što bi država išla protiv sebe i protiv svojih? Fama o državi kao medijatoru između rada i kapitala, odnosno radnika i kapitalista, ili radničkih i poslodavačkih organizacija, bajka je za čije

nam prihvatanje nedostaje bujna dečja mašta. Videli smo pre neki dan kako je prošao socijalni dijalog. Ma, ni demokratija nije bolje prošla. Neki se ovajdili, krupni kapitalisti i verovnici autokratije (uverili se da autokratija nema ozbiljnijeg protivnika; prilikom poslednjih manifestacija autokratske prakse jedino su se nešto sindikati mrdnuli, ostali kao da nisu ni primetili vanredno stanje)!

Lako je nama kad imamo našu državu. Mnogo je teže onima koji imaju tuđu državu, ako je ta tuđa kao ova naša! Kvaka je u tome što lik i delo naše države kvare sindikati koji nisu državni. I zato naša država hoće da podržavi sindikate, da ih imade u svom posedu. I da budem ciničan, valjda ne misli naša država i oni koji misle u njeno i naše ime, da je bolje u vlasništvu imati sindikate a ne javna preduzeća. Zašto bi se, inače, ratosiljala javnih preduzeća a usvajala sindikate? Jedne usvaja - epsove, rudarske i neku siću, za neke veće samo se šapatom priča, a one druge difamira, ocrnjuje, ruži i blati, razbija iznutra, kontaminira, huška javnost na njih. Dobro, možda nije država i njene službe i njeni tabloidi, možda je to samo od sebe. Možda sindikati sami ili Džimi Orbović, Bobi Čanak i Ron Veselinović. Ma ko će ga znati! Našoj državi i onima koji misle u ime države i u naše ime, Ljuba Orbović liči na Džimija Hofu. Ako i ne liči, treba ga napraviti da liči. Tu su tabloidi, a ni „naši“ mediji nisu daleko! Pa zar Ljuba nije pljunuti Džimi. Na koga liči Bane Čanak, nije on obični teamster, truck driver ... Možda liči na Bobi Čara. A i taj Željko Veselinović i on može da liči na nekog, možda na Džejsma Hofu (ali ne, nikako, možda je taj Hofa Mlađi pozitivan lik, nije li se on suprotstavio onom Mitu Romniju...). Ipak, sigurno on liči na Rona Kerija, to je onaj naslednik Hofe Starijeg, koji je smuvao 700.000 dolara. E, baš na njega liči Željko.

Da zaključim. Pošteno rečeno, niti je Ljuba Orbović Džimi Hofa, niti je Aleksandar Vučić - Frenklin Ruzvelt, a ni Džon Kenedi. Jer, ovo je Srbija!

O detaljima u „Otvorenom pismu predsedniku Vlade“,
koje Orbović piše Vučiću:
<http://www.sindikats.rs/aktuelno.html#> - 28. jul 2014.
godine.

Link-

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/potrebitoj_drzavi_nepotrebniradnickisindikati.27.html?news_id=286579#sthash.TpnlEB53.dpuf

...